

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமாய

118. இறும்பூதுப் பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண் : பழம்பஞ்சுரம் (சங்கராபரணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

*முத்தா முத்தி தரவல்ல - என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருவாலங்காடு (Sundarar)

முத்தா முத்தி தரவல்ல

முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா

சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ்

சிவனே தேவர் சிங்கமே

பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும்

பரமா பழைய னூர்மேய

அத்தா ஆலங் காடாடன்

னடியார்க் கடியேன் ஆவேனே

சுவாமிகள் , சங்கிலியாரைப் பிரிந்து திருவொற்றியூரை நீங்கியதால் இரு கண்களையும் இழந்து , வழிப்போவோர் வழி காட்ட , திருவெண்பாக்கம் சென்று தொழுது , பெருமான் அரு ளால் ஊன்றுகோல் பெற்று , பழையனூருழைச் சென்று , காரைக் காலம்மையார் தலையால் நடந்த தலம் என்று திருவாலங் காட்டை மிதியாது அதன் அயலில் நின்று பாடியருளியது இத் திருப்பதிகம் .
குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் , திருவாரூரில் உள்ள அடியவர் திருக் கூட்டத்தை அகன்று நின்ற நிலையை நினைந்து , அதனை விரையச் சென்று அடையவிரும்பி அருளிச்செய்தது .

திருமறைக்காடு (Appar)

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்

தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்

காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்

கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்

மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்

மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

திருஞானசம்பந்தர் பாண்டிநாடு நோக்கிச் சென்ற பின்பு திருநாவுக்கரசர் திருமறைக்காட்டில் வதிந்து பணிசெய்திருந்த நாள்களில் போற்றிசைத்த திருப்பதிகங்களுள் ஒன்று இத்திருப் பதிகம் .

குறிப்பு : இத் திருப்பதிகம் , 'கண்டாய்' என்னும் முடிபுடைய தொடர் களால்

இறைவனது அருட்டன்மைகளை வகுத்தருளிச் செய்தது . 'கண்டாய்'

என்பனவெல்லாம் முன்னிலையசைச் சொற்களாகக் கொள்ளப்படும் .

Ramana Sannidhi Murai

1782. பாரும் கனலும் பைம்புனலும்
பவனத் தோடு பெருவானும்
ஊருஞ் சுடர்கள் ஓரிரண்டும்
உணர்வுக் கிடனும் இயமானும்
தேருங் காலை இவையாவும்
திருவேங் கடவா நியாதி
யாரும் காணப் படாய்தோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே. 1

1783. கங்கும் கரையும் காணாத
கடலும் விசும்பும் கடலாடை
பொங்கும் புவியும் பூதரமும்
பூழித் திரளும் பூப்பொதிந்த
கொங்கும் குலவும் கதிரணுவும்
குலவேங் கடவா நியாதி
எங்கும் காணப் படாய்தோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே. 2

1784. அறையும் மறையும் ஆகமமும்
அருமைத் தமிழும் ஆரியமும்
தறையும் மலையும் தண்கடலும்
தழைத்துச் செழித்த தண்டலையும்
உறையும் நிழலும் உண்டியும்என்
னுடைவேங் கடவா நியாதி
இறையும் அறியப் படாய்தோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே. 3

1785. தாது நறையும் தளிர்குழையும்
தனையாப் பவிழுந் தகைநலஞ்சேர்
போதும் அரும்பும் புனைமலரும்
பொங்கும் காவும் புனிதமுமற்று
ஓதும் தெண்ணீர் ஓடையும்என்
னுடைவேங் கடவா நியாதி
ஏதும் தெரியப் படாய்தோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே.

1786. உண்ணும் உணவும் வெற்றிலையும்
உலாமென் காற்றும் நறுஞ்சாந்தும்
பண்ணும் பாட்டும் பண்பட்ட
பதமும் பொருளும் பார்வைசேர்
கண்ணும் கருத்தும் மெய்ஞ்ஞான
கனவேங் கடவா நியாதி

எண்ண எனைத்தும் படாயீதோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே.

1787. பெயலும் பற்பல் பேறுகளும்
பின்னும் விரும்பிப் பிறந்திறவாது
உயலும் தப்பாது உய்திறமும்
உருற்றாழ்க்கு இடனம் இயமானும்
செயலும் செய்யப் படுபொருளும்
சிவவேங் கடவா நீயாதி
இயலொன்று அறியப் படாயீதோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே.

1788. கொற்றக் குடையும் குடியரசும்
குடினாகக் கலனும் குணத்தோடு
குற்றக் கறையு மதிசுலைந்து
குழம்பும் சிந்தா குலத்தோடு
தெற்றத் தெளிவும் தேருங்கால்
திருவேங் கடவா நீயாதி
எற்றென்று அறியப் படாயீதோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே.

1789. சுனைத்துத் தின்று சுழலா நின்று
உழலும் தொல்லை உயிர்த்தொகையும்
அனைத்துப் பொருளும் அவற்றியல்போடு
ஆக்க அழிவும் நிலைபேறும்
நினைத்துக் காணின் நிகிலமுமா
நிறைவேங் கடவா நீயாதி
எனைத்தென்று அறியப் படாயீதோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே.

1790. உள்ளும் புறம்பும் உலாவும்பல்
உயிரும் உடம்பும் உணர்வுஅழிக்கும்
கள்ளும் களிப்பும் களிசேராக்
கண்ணும் கருத்தும் காணுங்கால்
விள்ளும் கலையின் மெய்ப்பொருளாம்
வியன்வேங் கடவா நீயாதி
எள்ளும் காணப் படாயீதோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே.

1791. பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொய்ம்மெய்யும்
பொறியும் புலனும் அப்புலன்கள்
கதுவும் பொருளும் மெய்ஞ்ஞான
கனவேங் கடவா நீயாதி
எதுவென்று உன்தன் அருட்கணிற்கண்டு
எய்தப் பெற்றால் அல்லான்மற்று
இதுவென்று அறியப் படாயீதோர்
இறும்பூது இருந்த வாறென்னே.

(வேறு) *

தூண்டு சுடரணைய ஜோதி கண்டாய் - என்னும் திருத்தாண்டகப் பண்

1792. மணங்கமழ்பூங் காவனங்கள் ஆனான் கண்டாய்
மதிபரிதி மலைகடல்கள் ஆனான் கண்டாய்
இணங்கியபெண் ஆண்அலிகள் ஆனான் கண்டாய்
இருதிணையு முவிடனும் ஆனான் கண்டாய்
துணங்கைமுத லாயபல்கூத்து ஆனான் கண்டாய்
துளக்கமிலாத் துரியநிலை ஆனான் கண்டாய்
குணங்குறிகள் கூடாத கோல மேவும்
குருவரவேங் கடரமணக் குரிசில் தானே.
திருச்சிற்றம்பலம்

இறும்பூது-ஆச்சரியம்.

* தூண்டு சுடரணைய ஜோதி கண்டாய் - என்னும் திருத்தாண்டகப் பண்.
குரிசில்-அரசன், தலைவன்